

Schriftlicht

Denk aan de vrouw van Lot!

M. Heemskerck

Wie op die dag op het dak zal zijn, terwijl zijn huisraad in huis is, ga niet naar beneden om het te halen, en wie in het veld is evenzo, hij kere niet terug. Denkt aan de vrouw van Lot! Ieder, die zijn leven zal trachten te behouden, die zal het verliezen, maar ieder, die het verliezen zal, die zal het vernieuwen.

Lucas 17:31-33

Onze verwachting

Ooit breekt de dag aan, waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden. O, Hij was er allang. Eerst op aarde. Daar heeft Hij geleden. Daarna, sinds zijn hemelvaart is Hij in de hemel.

Maar ja, al die tijd leek het erop, dat je rustig aan Hem voorbij kon gaan en kon doen alsof Hij er helemaal niet was. Je kon eten en drinken, trouwen en planten, zonder dat het iets uit leek te maken, of je nou in de Zoon des mensen geloofde of niet. Een situatie die we maar al te goed kennen. Het is immers de situatie van vandaag!

Precies dezelfde als die in de dagen van Noach. En in de dagen van Lot.

Maar wat mogen en moeten we verwachten? Dat dit opeens veranderen zal. Op de dag namelijk, waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden. Dan kan niemand meer om Hem heen. Dan komt er een eind aan dat gewone leven van eten en drinken en al die andere bezigheden van elke dag. Want de Mensenzoon verschijnt in heerlijkheid. En we weten: voor wie aan Hem voorbijgelopen is, betekent dat eeuwige ondergang. Maar voor wie naar zijn komst uitgaat, eeuwig leven in heerlijkheid.

Onze verwachting als mensen die in Christus geloven, mag zijn: eeuwige toekomst in Hem. Maar als mensen die deze verwachting mogen hebben, worden we ook heel duidelijk gewaarschuwd. Waartegen? Wel, tegen het gevaar van achteruitkijken op die dag waarop de Zoon des mensen verschijnt in heerlijkheid. De waarschuwing klinkt in de tekst. Het is de waarschuwing tegen de levenshouding van de vrouw van Lot.

Wat kan er mis gaan?

Er kan op de dag van Christus' komst iets grondig mis gaan. Nee, niet per ongeluk en totaal onverwachts. Het is echt niet zo, dat je altijd uit het geloof geleefd hebt en dat je dan net op het laatste moment, voordat Christus komt, een fikse misstap doet en daardoor dan toch nog voor eeuwig verloren gaat.

Nee, wat er mis kan gaan, krijgen we te zien aan de houding van de vrouw van Lot. Vandaar de opdracht, aan haar te denken!

Overigens kun je dat makkelijk op de verkeerde manier doen. Dan vind je haar maar een tragische figuur. Het zal je toch maar gebeuren! Je bent op de vlucht vanwege het geweld van Gods oordeel over je woonplaats Sodom. Je redt alleen het vege lijf, maar verder ben je alles kwijt. Ja, en dan kijk je nog even om...! Heel begrijpelijk toch? O zeker, daar lag het bevel van de engelen om dat vooral niet te doen. Maar dat kon de vrouw van Lot nu net eventjes niet meer opbrengen. Gevolg: ze verloor het leven en werd een zoutpilaar. Wat een tragiek! Nee dus. Want als je er zo tegen aankijkt, heb je geen oog voor wat er achter dat omkijken steekt! Dit namelijk: die vrouw van Lot zat nog zo met haar hart vast aan wat ze in Sodom

allemaal moesten achterlaten, dat ze liever had gezien, dat de HERE de ongerechtigheid daar nog maar had laten doorwoekeren. Ze kon Sodom met alles wat ze daar hadden opgebouwd, niet loslaten. Ze kon het ook niet redden natuurlijk, dus ze vluchtte wel mee. Maar dat was noodgedwongen. Ze nam het de HERE heel erg kwalijk, dat Hij op deze radicale manier een eind maakte aan het verblijf van haar en haar gezin in Sodom.

Hoe we deze overwegingen van de vrouw van Lot kennen? Uit onze tekst. Want daar haalt Hij die alle harten kent, echt God als Hij is, het waarschuwend voorbeeld van de vrouw van Lot aan, als Hij wijst op de verkeerde levenshouding die een mens kan hebben in het laatste der dagen. En die op de dag van zijn komst hierin zichtbaar wordt, dat iemand dan bijvoorbeeld op het dak is en dan eerst nog naar beneden wil om zijn huisraad te halen. Of iemand is op het veld en weet niet hoe gauw hij thuis moet komen. Want o, z'n spulletjes! Het gaat daarbij niet om een paniecreactie, zoals je die in een crisissituatie wel kunt tegenkomen. Nee, de Heiland bedoelt dat iemand meer geïnteresseerd is in zijn meubels, dan in het feit dat Hij verschenen is op de wolken, om te oordelen de levenden en de doden. En om alle dingen nieuw te maken. Iemand is zo verknocht aan zijn huidige leven met alles erop en eraan, dat hij dat zelfs op de jongste dag uit alle macht vast wil proberen te houden. Natuurlijk lukt hem dat niet. Maar hij is er wel op uit. Hij zit vastgeroest in het schema van deze wereld en wil daar niet uit losgebroken worden. Hij kan overigens niet voorkomen, dat dit gebeurt. Want de Heiland laat Zich door hem echt niet ophouden!

Ja, en dan moet je zo begenadigd zijn! Want Christus heeft het hier niet over mensen die nergens van weten. Nee, het zijn mensen die bij wijze van spreken aan een halve verwijzing naar de Schrift al genoeg hebben. Denk aan de vrouw van Lot! Meer niet. Nou, wil je dat woord kunnen begrijpen, dan moet je wel de Schrift kennen.

Over die vrouw van Lot nog dit: wat was ze begenadigd! Want eer het oordeel over Sodom losbarstte, mocht zij wegvluchten. Terwijl ze toch vond dat het in het goddeloze Sodom best uit te houden was. Terwijl haar hart hing aan wat ze daar in Sodom allemaal had. Wat een genade, als je er niettemin eerst uitgehaald wordt, voordat de HERE de fiolen van zijn toorn gaat uitgieten!

Wat een genade! Ja, maar Lots vrouw erkende het niet. Terwijl het oordeel al volop aan de gang was - het was dus duidelijk, dat ze echt niet in Sodom had kunnen blijven! - trok haar hart nog naar die goddeloze stad. En dat kon en mocht niet! Toen werd ze een zoutpilaar, toen ze zó Gods genade verachtte.

U bent gewaarschuwd!

Denk aan de vrouw van Lot! Mensen die dat de Here Jezus horen zeggen, zijn gewaarschuwd. We zijn begenadigd! Want we weten: de HERE gaat door Christus Jezus de wereld oordelen. De elementen zullen dan brandende vergaan. Onvoorstelbare krachten van verderf zullen dan loskomen. Maar wij zijn begenadigd. Want we mogen het evangelie kennen, en zo weten hoe we aan dit oordeel kunnen ontkomen. Door ons vast te klampen immers aan de Christus die komt. Door te geloven: Hij is onze enige Verlosser. De Enige, die ons erdoorheen zal helpen. Alleen maar: dit geloof is geen oorkussen waarop je rustig kunt indutten. Zo van: ik heb het entreebewijs voor de nieuwe aarde op zak, dus wie doet me wat! Waarom zou ik het leven vandaag dus niet zo leuk mogelijk proberen te maken? Want Jezus maakt het straks echt wel voor me in orde. Ik geloof in Hem en ben dus goed verzekerd tegen alle calamiteiten die straks op de jongste dag zullen losbarsten.

Nee, zo gaat het echt niet! Hoe dan wel? Welnu, kijk eens naar Noach. Hij wist van het oordeel dat kwam. Toen ging hij met de bouw van de ark aan de gang. Omdat God het gezegd had tegen deze man, die de Schrift rechtvaardig en onberispelijk noemt. Niet omdat hij zonder zonde was. Maar omdat hij er een levensstijl op nahield, waarin het Woord van de HERE

nummer één was. Dus bouwde hij de ark, gewoon midden op het land. Want de HERE had dat bevolen. En de mensen om hem heen zeiden: nou, wij weten wel wat we liever doen! En zij aten en dronken en trouwden en werden ten huwelijk genomen. Ze leefden hun eigen leven van plezier en genot, naar de Korintische stijl: laten we eten en drinken, want morgen sterven we. Je moet het er echt nu van nemen, want je leeft maar één keer. Ach die Noach, die dwaas! Ja, maar ondertussen leefde Noach toch maar volgens de stijl van hen die het van Gods genade verwachten. De genade die je ook door het oordeel heen draagt, zoals beloofd is. De genade waar beslist een bepaalde levensstijl bij hoort. De stijl waarin eten en drinken, kopen en verkopen, plezier en genot niet het één en het al zijn. Waarin het leven niet opgaat in al deze dingen waarvan de Heiland hier zegt: denk erom, dat blijft niet maar doorgaan zo! Denk aan de vrouw van Lot. Ze zat zo aan de schatten van Sodom vast, dat ze ten slotte tóch met Sodom omkwam!

Denk aan de vrouw van Lot, en laat uw levensstijl in overeenstemming zijn met het feit dat gelovige mensen begenadigd zijn. Stel altijd het Woord van de HERE centraal in het leven, betekent dat. Zie de Noach-houding!

Is dat je levensstijl, dan zie je ook uit naar Christus' komst. Dan verlang je daarnaar. Dan is al je hoop gericht op het aanbreken van zijn grote dag. Want zó leef je van genade. En doe je het anders omdat je eigen belangen de centrale plaats in je leven moeten krijgen, ja, dan vervaagt je hoop. Dan hoeft die komst van Hem voor jou nog niet zo nodig. En dan zul je die ook op het moment dat Hij komt, niet centraal stellen en niet het belangrijkste vinden. En daar worden we hier genadig tegen gewaarschuwd!

Daarom: ieder die zijn leven - naar eigen, eigenwillige stijl! - net als de vrouw van Lot zal willen behouden, zal het, net als de vrouw van Lot, verliezen. Precies als die man op het dak ook, en die man in het veld, die de Heiland hier voor het voetlicht haalt.

Nee, het moet anders. En dat nu al en niet pas op zijn grote dag! Vandaag moet Gods genade in Christus onze grote schat zijn en zo onze hele levensstijl beheersen. Ja, en dat kán betekenen: je leven verliezen. Nog meer kwijtraken dan de vrouw van Lot. Je aardse bestaan compleet moeten inleveren om Gods genade te behouden. Het kan zijn, dat de HERE dat op een gegeven moment van iemand vraagt. Maar ook als dat niet zo is, dan komt het hierop aan: op gewillig luisteren naar heel zijn Woord. En dat graag. Zelfs als het betekent: dít leven verliezen. Ook dan graag blijven luisteren door de kracht van de Geest. En zó terugkrijgen dat onvoorstelbaar rijke geschenk van een totaal nieuw leven. Want van ieder die zijn leven zo verliezen zal, zal Hij het vernieuwen!